

ke af de store samfundsmæssige investeringer, vi nu engang har foretaget. Hvorfor kaste dem i grams? Hvorfor ikke udnytte dem fornuftigt samfundsmæssigt? Hvorfor i øvrigt ikke også imødekomme de dele af erhvervslivet, specielt de affaldsproducenter, som også gerne vil kunne aflevere til kommunale anlæg, afhængigt af hvor de agerer rundt omkring i landet?

Så det er lidt pudsigt at høre den konservative ordfører stå her på talerstolen og nærmest give udtryk for, at han har fortrudt det, vi nu har aftalt her, og som altså har en række fornuftige elementer i sig. Jeg kunne næsten ikke lade være med at tænke tilbage på det forrige punkt. Havde det dog været så vel, at den konservative ordfører også havde fortrudt på det område. Så kunne man måske være kommet i gang med en fornuftig debat der, men sådan er det så ikke.

Det korte af det lange er, at jeg fra Det Radikale Venstres side skal tilsige opbakning til det lovforslag og den tekst, som foreligger. Vi mener, det er en fornuftig aftale, der er opnået. Der har været forskellige indgangsvinkler, men vi mener, der er opnået en fornuftig aftale, der betyder, at man fortsat udnytter de faciliteter og de ressourcer, som vi har her i landet, på en hensigtsmæssig måde og endda på en sådan måde, at det er til gavn for de store dele af erhvervslivet, som er affaldsproducenter.

Kl. 17:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til hr. Johs. Poulsen. Den næste ordfører er Enhedslistens ordfører, og det er hr. Per Clausen.

Kl. 17:36

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Selv om det forholder sig sådan, at Enhedslisten ikke er med i det her forlig, og selv om det forholder sig sådan, at vi har tænkt os at stemme imod lovforslaget, kan jeg dog ikke anbefale, at forhandlingerne genoptages med henblik på at give De Konservative større indflydelse på det færdige resultat. Jeg kunne ud fra det, den konservative ordfører sagde, konstatere, at det næppe vil bringe det færdige resultat tættere på Enhedslistens synspunkter. Det ville selvfølgelig også være underligt, hvis det var sådan.

Nu vil jeg ikke gøre det her vældig langt, men det kunne jeg jo sådan set godt, for jeg kunne tage alle elementer i lovforslaget og gennemgå dem meget grundigt. Det ville i øvrigt føre til den interessante konklusion, at jeg på en række områder ville sige, at det, man var nået frem til,

var fornuftigt nok, ikke gjorde nogen skade og måske endda på enkelte områder var lidt bedre. Men det rækker 5 minutter alligevel ikke til, så derfor vil jeg nøjes med at sige noget om det, der er den væsentligste grund til, at Enhedslisten på et forholdsvis tidligt tidspunkt forlod de her forhandlinger.

Jeg vil sige, at det, som jo kan gøre en klogere på, hvorfor det gik på den måde, er at sammenligne med den debat, vi havde lige før om vandforliget. Der var det jo sådan, at enhver snak om markedsførelse og liberalisering var væk, hvori- mod det jo er bærende i det lovforslag, der ligger her. Jeg skal sige, at Venstre og Konservative måske lægger lidt mere vægt på de ord, end der helt er belæg for i lovteksten.

Der er i hvert fald et enkelt område, hvor der efter vores mening sker et afgørende skred, og det er, når man snakker om det genanvendelige erhvervsaffald. Der afskaffer man reguleringen og siger, at kommunerne har haft pligt til at aftage det; på den anden side har virksomheden også haft pligt til at aflevere det. Det erstatter man og siger, at vi i stedet for skal have en markedsbaseret regulering. Man skal ikke lade sig forvirre af ordet regulering, for markedsbaseret betyder, at genanvendeligt erhvervsaffald kan sælges til dem, som er godkendt til at genanvende det, uanset hvem det er og hvor det ligger henne.

Det er sådan set lidt skægt, for i høringsnotatet er beskrevet en af konsekvenserne af det tiltag. Det har jo det formål, at der skal være mulighed for, at erhvervsvirksomheder skal kunne tjene penge på den her virksomhed med at genanvende affald, og så har man en eller anden forhåbning om, at det også kan blive billigere for erhvervslivet at komme af med affaldet. Det er muligt, at begge dele bliver en realitet. SF har så den helt særlige variation, at de mener, at det her vil føre til en enorm teknologisk udvikling og vil føre til tilstande, hvor genanvendelsen af affald vil stige og det vil komme på et højere kvalitetsniveau. Vi må vende tilbage til at diskutere, hvor det er, SF har det indtryk at det skulle være konsekvens af liberalisering.

Men en af konsekvenserne er jo meget præcist beskrevet, for Kommunernes Landsforening siger: Når vi nu ikke har nogen pligt til at modtage det her affald, må det vel sikres, at der er nogen, der vil aftage affaldet, for det skal jo aftages af nogen. Men der er trøsten fra regeringens side jo, at man ikke skal bekymre sig om det, for det her er et markedsbaseret system, så et eller